

Roodkapje

Op een mooie ochtend vraagt mama Roodkapje
om bij oma op bezoek te gaan.

'Oma vindt het altijd fijn om jou te zien', zegt mama.
'Ze is vast eenzaam. Ga je even bij haar op bezoek?'

Roodkapje knikt blij.
Bij oma is het altijd gezellig, dus ze wil graag bij haar op bezoek.

'Neem je deze koekjes voor haar mee?' vraagt mama.
Ze krijgt een mand vol met versgebakken koekjes mee.
Roodkapje neemt de mand aan en gaat op weg naar oma.

Oma woont in het bos.
Roodkapje is dol op het bos, maar ze weet ook dat daar soms
gevaarlijke dieren kunnen zijn.
Mama had wel eens verhalen verteld over wolven.

Maar Roodkapje is niet bang voor een wolf.
Zij wilt graag door het bos lopen
en misschien wel een paar mooie bloemen plukken voor oma.

Blij huppelt ze het bos in.

Onderweg stopt Roodkapje eventjes om wat rode bloemen
te plukken voor oma.

Daar wordt oma vast blij van, denkt ze.

Achter een boom schuilt een wolff.
Hij kijkt stiekem naar Roodkapje, die bloemen plukt.

Wat doet dat meisje hier, helemaal alleen in het bos?
Vraagt de wolff zich af.
De wolff sluipt naar haar toe.

Plotseling staat de wolf vlak voor Roodkapje.
Ze schrikt ervan, maar de wolf lijkt niet gevaarlijk.

‘Waar ga jij heen, zo alleen?’ vraagt de wolf.
‘Ik ga koekjes brengen,’ antwoordt Roodkapje, ‘naar mijn oma.’

‘Ow, wat lief van jou,’ zegt de wolf.
‘Waar woont jouw oma?’
‘Mijn oma woont in het bos,’ zegt ze
en wijst naar een huisje in de verte.

Eventjes denkt de wolf na, maar dan weet hij het!
Hij heeft een plan!

Ineens draait de wolf zich om en rent naar het huisje.
Roodkapje loopt rustig verder naar het huis van oma.

Na een korte tijd komt de wolf
aan bij het huis van oma.

Hij opent de deur en grinnikt gemeen
als hij naar binnen sluipt.

De wolf vindt oma in bed.
Daar wacht ze op haar kleindochter, Roodkapje.

Oma schrikt als ze het grote, gevaarlijke beest ziet,
dat grommend zijn tanden aan haar laat zien.

'Ah!' schreeuwt oma, maar de wolf heeft haar al te pakken.

Hij sluit oma op in de kast en steelt er wat kleren uit.

De wolf trekt een jurk van oma aan.
Op zijn hoofd zet hij een slaapmuts.

Vervolgens kruipt hij onder de dekens
en wacht op Roodkapje.

Na een tijdje komt ook Roodkapje aan bij het huis van oma.
Ze kan niet wachten om haar lieve oma te zien!

Ze houdt de mand, die mama haar had gegeven, stevig vast.
Ow, wat zal oma blij zijn als ze de koekjes en bloemen krijgt!

Maar dan ziet Roodkapje dat de deur al open staat.
Dat is vreemd, denkt ze.

Voorzichtig loopt ze naar binnen.

In het bed van oma ligt de wolف al op haar te wachten.

Roodkapje komt de kamer binnen en ziet de wolف.
'Oma,' vraagt ze aan de wolف, 'waarom zie je er zo anders uit?'

Oei, denkt de wolف.
Ze heeft in de gaten dat ik haar oma niet ben!
Wat nu?

Roodkapje laat zich niet foppen door de wolf,
dus springt hij uit bed.

Roodkapje schrikt, laat haar mandje vallen
en rent de kamer uit.

De wolf rent achter haar aan.

Roodkapje rent naar de deur,
waar precies op dat moment een man doorheen loopt.
De boswachter!

Roodkapje rent naar de boswachter toe.
'Oma is een wolf!' Roept ze.

De boswachter kijkt boos naar de wolf in de jurk van oma.
In zijn handen draagt hij een scherpe bijl.

De wolf kijkt naar de man en zijn bijl en draait zich snel om.
Hij rent zo snel als hij kan weg!

Roodkapje en de boswachter bevrijden oma uit de kast.
Ze zijn heel blij dat alles weer goed is.

Om het te vieren, eten ze samen de koekjes op.

De mooie rode bloemen, die Roodkapje heeft geplukt,
zet oma in een mooie vaas.

Voordat Roodkapje weer terug naar huis moet,
geeft ze oma nog een stevige knuffel en een dikke zoen.